

A Csillagászat Napja és a Hale–Bopp-üstökös

Szerethetnek bennünket az égiek, hiszen — akárcsak tavaly októberben a részleges napfogyatkozáskor — szinte az utolsó pillanatban kiderült az ég, és ideálisan tiszta időben kaphattuk távcsővégre a Hale–Bopp-üstököst, az év csillagászati szenzációját. Március 29-én hosszú, nyomasztó borult időszak után ragyogó időben kezdtük meg a nagy bemutató technikai előkészületeit. Szándékunk szerint a lehető legjobb üstökös-látványt kívántuk „nyújtani” a fővárosiaknak, ezért is esett választásunk az Anna-rétre, amely közel 500 m-es tengerszint feletti magasságával és a városi fényzónától való viszonylagos távolságával megfelelő észlelőhelynek ígérkezett.

Tizenöt távcső, kéttucatnyi mindenre elszánt (bár erősen didergő) MCSE-aktivista, számítógép, videovetítő és a rét szélén egy fehér vitorla (tábori vetítőtávaszon) várta a tömeget, melynek első képviselői már 6 óra körül erős érdeklődéssel figyelték készülődésünket. Azután 7 óra tájban megindult a *tömeg*. Nem túlzás ezt mondani, hiszen a 21-es buszok dugig tömve érkeztek a normafai végállomáshoz, az autós érdeklődők pedig valóságos közlekedési dugót okoztak a Sváb-hegyen. Az utolsó pillanatban megérkezett az áramfejlesztő is, és nem sokkal 7 után megkezdhettük a bemutatót. A hangosítás eleinte erősen rakoncátlankodott, de a legfontosabb programpont, Sárnecky Krisztián üstökös-előadása idejére minden rendben ment. A tömeg az előadás közben is folyamatosan gyarapodott, lassan körbefolyta a vetítőtávaszot és a réten elhelyezett távcsöveket.

Az üstökös mindenkit sokkoló látványa mellett a szokásos „menüvel” szolgáltunk: üstökös-képekkel, animációkkal minden mennyiségben. A vadul lobogó vetítőtávaszon ugyan időnként erősen csökkentette a vizuális élvezetet, de viharos szélben nem is lehetett többet várni egy lepedőkből összerótt, „tábori” alkalmatosságtól.

A rendezvényre tartalékolt 1500 db színes Hale–Bopp-szóróanyag az utolsó példányig elfogyott, és bizonyos, hogy nem mindenki járult az erdőszélén rejtőző, „láthatatlan” MCSE-pulthoz. Tekintettel a közlekedési káoszra és arra, hogy egyetlen távcsövünkbe legalább 280-an pillantottak bele (Bartha Lajos szöbéli közlése), az érdeklődők számát 2500–3000 főre becsülhetjük. Az idei Csillagászat Napja eddigi legsikeresebb távcsöves bemutatónk lett!

A nagy érdeklődésre való tekintettel április 12-én is tartottunk bemutatót. A színhely a Hadtörténeli Múzeum előtti bástyasétány volt, ahol öt távcsővel fűrészeltük a csóvás égi vándort. Fél órával a kezdés előtt még esett az eső, majd varázsütésre (este 8-ra) szépen kitisztult az ég. Távcsöves akciónk épp az Úrhajózás Napjára esett, így kézenfekvő volt, hogy a „szokásos” üstökös-ismertető mellett egy úrkutatási témájú előadás is helyet kapjon a programban. Spányi Péter az üstökösök űreszközökkel való kutatásáról adott kimerítő összefoglalást. Az április 12-i bemutatón „mindössze” 800–1000 fő vett részt, de az üstökös látványa még onnan, a fényszennyezett városból is sokak számára jelentett élményt.

Minden tiszteletet megérdemelnek azon tagjaink, akik részt vettek e két bemutató lebonyolításában. Következzék mindazok névsora, akik közreműködtek a jeles napokon — a teljesség igényével, elnézést kérve azoktól, akik esetleg kimaradtak: Bartha Lajos, Becz Miklós, Borsi Pálma, Dán András, Cseri Gábor, Cserna Zsombor, Eszenyei Emese, Fodor Tamás, Gábor Tamás, Holdinger Emese, Jeszenszky Sándor, Kaposi Angéla, Kereszturi Ákos, Kiss Mária, Lantos Zsolt, Mátis András, Mizser Attila, Nagy Zoltán Antal, Neuwirth Csaba, Paragi Eszter, Ponori Thewrewk Aurél, Porhanda Zsolt, Rózsa Ferenc, Sármeczky Krisztián, Spányi Péter, Szabó Rita, Szalai Tamás, Szász Mária, Szitkay Gábor, Szuhács Attila, Taracsák Gábor, Tepliczky István, Tordai Tamás, Tóth Éva és Tóth Tamás.

A két rendezvény támogatói: Pilisi Parkerdő Rt., Soros Alapítvány, Déma Csoport, QWERTY Computer Kft. és a Hadtörténeti Múzeum. A várbeli bemutatóhoz nyújtott segítségért külön köszönet illeti Korsós Lászlót, a Hadtörténeti Múzeum főigazgatóját, továbbá Kiszely Istvánt, az I. kerület alpolgármesterét.

Ha már lúd, legyen kövér — április 30-ára is meghirdettünk egy rögtönzött bemutatót „Búcsú a Hale-Bopp-üstököstől” elnevezéssel. A Hármashatár-hegyre meghirdetett nézelődést sajnos teljesen elmosta az eső, így hiába készült fel a szokásos gárda. A biztonság kedvéért azért felmentünk a hegyre, és némi derűltséggel vettük tudomásul, hogy a nyilvánvalóan reménytelen időjárás ellenére is több tucatnyi érdeklődő látogatott fel az MCSE „hívó szavára”.

Mizser Attila

Lapzártáig az alábbi beszámolók érkeztek a Csillagászat Napja vidéki rendezvényeiről (felhívjuk a figyelmet, hogy az esetleg beérkező további beszámolókat csak kivonatban tudjuk közölni):

Baja

Az MCSE Bácskai Csoport első gondolata az volt, hogy egy nappal az országosan meghirdetett akció előtt, szokásos pénteki bemutónapunkon tartunk köztéri bemutatót. Azonban a várható nagy érdeklődésre való tekintettel végül mindkét napra meghirdettük az akciót. A Délvidék című folyóirat hasábjain pár nappal előbb H.T. cikkéből szerezhettek tudomást az érdeklődők az üstökösökkel kapcsolatos legfontosabb tudnivalókról, a „délvidéken” üstökös-megtekintés céljából nyitvatartó csillagvizsgálókról, valamint és a Csillagászat Napjáról.

Március 29-én aztán felszakadozott a felhőzet, és bár egész nap felhőátvonulás volt, bizakodó hangulatban készülődtünk az esti programra. Kora este kissé összefüggőbb, szürke felhők ereszkedtek Bajára, és kb. 8–10 percre egyre erősödő, sűrű jégzáporral terítettek be mindent! A föld szinte fehérlett a lencse méretű jég-szemektől... Ez a váratlan, ritka esemény kissé megijesztett bennünket! Azonban rövid időn belül eltűntek a felhők, és egy színpompás naplementében gyönyörködve indultunk a távcsövek letelepítésére.

A helyi csoport vezetője, Egri József a bemutató helyszínéül a városközponttól kissé északnyugatra fekvő területet, az Újvárosi Lakótelep és a városi piac melletti nagy autóparkolót jelölte ki. Két kisebb távcsövet (TZK állványos binokulár, és egy régi AT-1 műholdmegfigyelő refraktor) egy eléggé kivilágított részen, a Spar áruház parkolójában állítottunk fel. Itt Jäger Zoltán és Vaskúti György tájékoztatta az üstökösrel kapcsolatban az érdeklődőket. MCSE tájékoztatókat és a színes Hale-Bopp füzetkét is ők osztogatták a komolyabb érdeklődőknek. Innen egy mélyebben

fekvő, de jóval sötétebb helyre kalauzoltuk a vendégeket, ahol a nagyobb műszerek voltak felállítva: egy 20 cm-es f/6 MEADE Starfinder (kezelte: Kovács Béla), Celestron Premium 80 (Purak Sándor és Kernya Gábor) és 12x80-as óriásbinokulár, fotoállványon (Hegedüs Tibor). A legtöbbször az óriásbinokulár mutatta a legszebb látványt az üstökösről! Minden távcsőnél kigyózó sorok alakultak ki, és a távcsövek kezelői körül 2–3 fős beszélgető csoportok alakultak ki, akik a szemlélődésen kívül sok másra is kíváncsiak voltak.

Rendkívüli élmény volt az emberekkel való beszélgetés: mindenki őszintén és nyíltan csodálkozott rá az égbolt eme pazar látványosságára. Mind ez idő alatt a Tóth Kálmán utcában Facskó Gábor, Mülbacher Ottó és Horváth Ádám állta az odaérkezők rohamát, lévén minden hirdetés ellenére sokan a Bemutató Csillagvizsgálóba mentek el, biztos ami biztos alapon. Ott csak tudnak nekik valamit mutatni...!

Este tíz óráig nem akartak elfogyni az emberek. A hideg, csípős szél miatt végül is a minden távcsőbe egyszer bepillantó „átfutó” érdeklődők hamar eltűntek, viszont a közben felöltözve visszatérő, és információéhes beszélgetni vágyók megsaporodtak. Végül egy kb. 12 fős csoporttal fél 11 felé egyeztünk meg, hogy a Bemutató Csillagvizsgáló legközelebbi bemutatóján folytatjuk a beszélgetést. Nagyon jó hangulatban búcsúztunk utolsó vendégeinktől. A szeles, hideg idő miatt másnap sokunk ágynak esett, de a megfázás sem tudta feledtetni örömünket: Baján még ekkora „népünnepélye” a csillagászatnak nem volt! Talán 500 ember is megfordult bemutatóinkon. Megérte! Nekiünk is csodálatos élmény volt!

Hegedüs Tibor

Esztergom

Attól tartottunk, hogy a húsvét közelsége elviszi az érdeklődőket, de végül is az üstökös „tömegvonzása” érvényesült. Szokásunkhoz híven a helyi médiumokat is bevontuk a szervezésbe. A Rádió Esztergom műsorában helyet kapott az üstökösről szóló előadásunk, melyben a bemutatóról is szó esett. Plakátjainkat Farkas Erzszi helyezte el a városban, ami nagyban hozzájárult az akció sikeréhez.

Március 29-én este három távcsővel vonultunk ki (100/1000-es Zeiss refraktor, 63/840 telementor és 60/600-as refraktor). Pillanatok alatt hosszú sorok alakultak ki a távcsöveknél. Közben megkezdtük a szabadtéri diavetítést (vetítővászonként a gimnázium fehér fala szolgált), halk zenei háttérrel. Az ötletes elektromos megoldás Nyerges Gyula érdeme. Becsléseink szerint kb. 200-an vettek részt bemutatónkon. A Csillagászat Napján helyi csoportunk Dorogon és Táton is tartott bemutatót.

Látva az érdeklődést felmerült bennünk, hogy újabb bemutatót tartunk. Április 2-án este a város másik végén levő lakótelepen jelentünk meg, és mintegy 80–100 főnyi közönségnek mutattuk be a Hale-Bopp-üstökösöt. Volt, aki a bemutató végén elragadtatással kérdezte „... és mindezt ingyen?”.

Mécs Miklós

Hajdúböszörmény

Mi március 28-át választottuk a Csillagászat Napjának. Ebből az alkalomból hirdettük meg iskolások részére csillagászati témájú képzőművészeti pályázatunkat. Rengeteg pályamű érkezett, az alkotások közül ötvenet állítottunk ki, és jutalmakat adtunk át. A nap további részében sajnos már nem voltunk ilyen szerencsések, hiszen rendkívül vastag felhőtakaró fedte el az eget, így az estére tervezett távcsöves bemutató füstbe ment. Egy nappal később ismét hasonló ég fogadta az érdeklődőket.

Vasárnap ismét vártuk a csillagászati érdeklődésű polgárokat, sajnos akkor nem a rossz ég borzolta idegeinket, hanem a városba látogató vurstli fényágyúí tették lehetetlenné a bemutatást. Épp ezért úgy határoztunk, hogy a következő bemutatót április 5-ére hirdetjük meg. Szerencsére ezen a napon már derült ég fogadta az érdeklődőket.

A jelenlévők egy Celestron és egy Zeiss „ütegbe” pillantva csodálhatták a csillagos eget. A csöveket Hartman Imre és Andirkó László tagtársaink kezelték. Természetesen az est sztárjai a Hale–Bopp-üstökös és a Mars voltak. Az este folyamán kiosztottuk az MCSE szóróanyagát, sőt fénymásolni is kellett belőle. Az MCSE helyi csoportja márciusban több kihelyezett Hale–Bopp bemutatót is tartott a város óvodáiban és iskoláiban.

Sajnos bemutatóink alkalmával többször tapasztalhattuk a média félretájékoztatásának hatását. Sokan érdeklődtek az üstökös mögött megbúvó űrhajóról, és szerencsétlenné tartottuk azt is, hogy az egyik megyei újság beszámolt a március végén várható harmadik típusú találkozásról, melynek várható helyszíne — szerintük — a Miskolc–Debrecen térség.

Reméljük, hogy 1998-ban is hasonló mértékű érdeklődés övezi majd a Csillagászat Napját városunkban.

ifj. Balogh Zoltán

Monor

A helyi médiumokban és plakátokon hirdettük meg a nagy eseményt. Talán ennek is köszönhető, hogy a hűvös, szeles idő ellenére 100–120 érdeklődő jelent meg a sportpályán.

Délután hat körül vonultunk ki három tükrös távcsövel, öt binoklival és forró teával felfegyverkezve. Naplemente után elkezdtek szállingózni az érdeklődők. A korán érkezők még láthatták a Merkúrt, de a fő attrakció már a szürkületi égen is a Hale–Bopp volt. Eleinte minden távcső a söprűs csillagra irányult: már a 100/1000-essel is kiválóan látszott, hogyan „pöfékel” a mag. Többen kifogásolták, hogy a Newtonokban fejfelé áll a kép, de sikerült őket megnyugtatni. Később a kedves érdeklődők is megállapították, hogy hogy binokulárral sokkal szebb az üstökös, így a nagyobb távcsövekkel bemutathattuk a Marsot, az Orion-ködöt és más mély-ég objektumokat.

A kíváncsiskodók sorából messze kiemelkedett tudásával egy tizenegy éves srác, aki már a tavalyi bemutatón is feltűnt azzal, hogy szinte tízed csillagászati egység pontossággal mondta meg a Plútó Naptól való távolságát. Most barna törpéket szeretett volna látni, de meg kellett elégednie az η Cas vörös törpe kísérőjével. Ezután szinte „követelte” magának az üstökös ioncsóvját, amit végül sikerült észrevennie. Később egy hölgy felkiáltott, hogy szabad szemmel lát egy galaxist, amiről aztán kiderült, hogy a Bereniké Haja. Ezután kezdtünk el galaxisokat is becserkészni. Igaz, hogy a fényszennyezés erősen rontotta a képet, de bemutattuk az M51-et, az M65/66-ot az M81/82-t, a legtovább maradónak a Sombbrero-ködöt és az M13-at is. Tizenegy körül elfogytak az érdeklődők, és elkezdett felhősödni az ég, így már nem vártuk meg, hogy felkeljen a Hold.

Csák Balázs

Kunszentmárton és Cserkeszlő

A kunszentmártoni csoport két helyszínen ünnepelte a Csillagászat Napját. Kunszentmártonban a csoport bázishelyén március 29-én 16 órától vártuk az érdeklődőket. A délutáni programot a Nap bemutatásával kezdtük. Egy 295 mm-es Newton-reflektorral vetítettük ki a Nap képét, melyen most kivételesen napfoltok is látszóttak. Ahogy telt az idő, az időjárás is egyre javult, estére gyönyörű, tiszta égbolt borult fölénk. Fő célpontunk természetesen a Hale-Bopp-üstökös volt, melyet egy 150 mm-es Newton-távcsővel „hoztuk közelebb” az emberekhez. Az idő múlásával az egyre nagyobb létszámú közönség birtokba vehette a többi távcsövet is, melyek között megtalálható volt a 10x50-es binokulártól kezdve az 50 mm-es refraktor át a 150, 170 és 295 mm-es Newton-reflektor is. A távcsöveknél gyorsan hosszú sorok alakultak ki. A célpontok is igen széles skálán mozogtak. Az üstökösön túl a Mars és sok szép mély-ég objektum is távcsővégre került.

Este 9 óra után a közönség kitarтоbb része egyre türelmetlenebbül várta a Hold felkeltét. A nézőseregből sokan most látták először a Holdat távcsővel. Az idő gyors múlásába belesegített az óraátállítás is. Hajnali 4 órakeresztül bűcsűpillantást vetettünk a háztetők fölé emelkedő üstökösre, majd összehajoltunk. A résztvevők létszámát pontosan megállapítani képtelenség volt, többek becslése alapján közel 150 fő volt kíváncsi a bemutatónkra. A bemutatást a következők szervezték: Bárdos Róbert, Gulyás László, Kovács Károly, Kurucz János és Nagy József.

Cserkeszlőben egy kicsit szerényebb keretek között ünnepeltünk. A nem túl hosszúra sikerült bemutatóra közel 30 fő volt kíváncsi. A 100 mm-es Newton-reflektorral és a 60 mm-es refraktorral itt is a Hale-Bopp-üstökös volt a fő célpont, de a nézőközönség megcsodálhatta a Marsot is. Itt is segítségünkre sietett a számítógép, szebbnél szebb asztrofotókkal bemutattuk az Univerzumot. Örülünk annak, hogy az első alkalommal a település méretéhez képest ilyen szép számú érdeklődő jött el. A bemutatót Pugner Kálmán, Kocsis László és László András tartotta.

Kovács Károly–Nagy József

Szeged

A Hale-Bopp kedvező márciusi láthatóságát kihasználva és gondolva a tavalyi igen sikeres Hyakutake-bemutásokra, március 17. és 29. között minden nap vártuk az érdeklődőket a Szegedi Csillagvizsgálóban. A kétéhetes nyitvatartás alatt szerencsére sem derült égből, sem kíváncsi emberekből minden volt hiány. A Fűrész Gábor által elkészített szórólapok, a helyi napilapban megjelent cikkek, a helyi rádióban leadott riportok eredményeképp folyamatos volt a nagyközönség élénk érdeklődése.

Az időjárás annyiban nem volt kegyes hozzánk, hogy általában az évszakhoz képest több fokkal volt hidegebb idő, így eléggé meglepő volt pl. a márc. 23-i nagy roham, amikor 0, -2 fok mellett is kb. 400 látogatónak tudtuk megmutatni az üstökösöt és még néhány látványosabb égitestet. Egyértelmű volt, hogy hiába működött a 40 cm-es és a 20 cm-es távcső, két 63/840-es kisreflektor, két-három binokli, mégis gyakorlatilag csak a Hale-Bopp-ra maradt idő.

A Csillagászat Napjára az ég ismét kegyes volt hozzánk, így méltó módon tudtuk befejezni a kétéhetes „harcot”. Ennek során egy mindenre kész kis csapat alakult ki a bemutatásokban aktívan részt vevőkből (Fűrész Gábor, Simon Dóra, Szabó Gyula, Windecker Szabolcs, Csányi Janek, Rómer János és Kiss László).

Kiss László

Tamási

Igen jól sikerült az üstökösbeutató Tamásiban, hála a sok érdeklődőnek és a remek átlátszóságú, szerencsére szélcsendes éjszakának. A helyszín a Termálfürdő parkolója volt, amely viszonylag „fényvédett”, és mindenki számára könnyen elérhető. Este 6 után telepítettük ki az 50/540-es és a 63/840-es refraktort, valamint a 135/1000-es Newtont. Úgy háromnegyed hét körül már megjelentek az első érdeklődők — érdekes, hogy szinte mindenki hozott magával binokulárt! Negyed nyolcra már 40–50 fő csodálhatta a kométát.

Az üstökös mellett a nagyérdemű megismerhette a csillagképeket, a Marsot és néhány fényesebb Messier-objektumot. Szó esett az MCSE-ről is, valamint a fényszennyezésről, amelynek kellemetlen hatását mindenki tapasztalhatta. Többen kérdezték, hogy lesz-e még nyilvános csillagászati beutató. Tehát mindenképpen van igény ilyen rendezvényekre.

Ez úton szeretném megköszönni Horváth László, Dravec Ferenc, Dravec László és Egyed Sándor segítségét, valamint Kaszás Dezső tanár úrnak, hogy rendelkezésünkre bocsátotta a tamási Béni Balogh Ádám Gimnázium 63/840-es refraktorát. Köszönettel tartozunk még a Tamási Művelődési Központnak is, mert a beutatót ismertető plakátokkal árasztotta el a várost.

Görgei Zoltán

Dunaújváros

Kis csapatunk a megfigyelés napján (március 28-án) lemondóan kémlelte a borús eget: ma már nem bukkan elő az üstökös. Nem adtuk fel, április 2-ára újabb beutatót hirdettünk meg.

A felhős égbolttal nem törődve felkerestük Farkas Pista „veterán” tagunkat, aki örömmel összeállította 86/620-as, üstökösfotózásra alkalmas refraktorát. Két távcsővel és három binokulárral indultunk a meghirdetett helyszínre, ahol már 50–60 fő várt bennünket. Egy idős hölgy megszólított: „Kérem, mennyit kell fizetni?” Válaszul elnevettem magam — a bemutatás természetesen ingyenes. Pista, a megmentőnk, üstökös híján a várost mutogatta távcsőjével, közben az optika rejtelmeit magyarázta a gyerekeknek. Végre 21 órakor feltűnt a távcsőben a Hale–Bopp, lassan kiderült az ég, és immár 150 főnek magyaráztuk a konstellációkat. A felnőttek is gyermekként csodálták a már megismert csillagképek látványát. Távcsővel derengtek az M35 és sziporkázott az M44. 120x-os nagyítással csodálatos látvány a Mars korongja. Még fél tizenegykor is 20–30 fiatal vesz körül bennünket.

Másnap saját tükrösömet, a 130 mm-es f/4,5-ös reflektort is kivittük. Az égbolt páráos volt, a lámpák fényét egyre inkább visszaverte. Ennek ellenére látható volt az Orion-köd, míg az M44 csak sejthető. A Plejádokon kívül más mély-ég objektummal már nem is kísérleteztünk. Az üstököst aznap is sokan megnézték, és érdeklődésükre azzal búcsúztunk, hogy legközelebb a Hold kerül terítékre.

Romhányi Attila

Gyöngyös

A Csillagászat Napja alkalmából szakkörünk távcsöves beutatót szervezett. Az országosan meghirdetett jeles nap előtti héten megkezdtük a beutatóssorozatot — gondoltunk a tavalyi sikertelenségre, amikor a felhők eltakarták a fogyatkozó Holdat. A helyi hírközlő szervek (Szaturnusz Rádió, Dió Rádió és a gyöngyösi tévé)

segítségével hirdettük meg március 19–21. közötti bemutatóinkat, melyeken a Hale-Bopp-üstököszt céloztuk meg, mint az égbolt leglátványosabb objektumát. Az időjárás persze közbeszólt. Már 18-án beborult az ég, és csak 20-án kezdett felszakadozni a felhőzet. Sajnos a vonuló felhőzet miatt csak felhőlyukakon át tudtuk megmutatni az üstököszt.

A következő bemutatókat március 28-ára és 29-ére hirdettük meg. 28-án mindvégig borult volt az idő, ami egy kicsit letörte a hangulatunkat. Másnap azonban eljött a nagy nap, mely meghozta a jó időt. Napnyugtakor egyetlen felhő sem mutatkozott, így bizakodva állítottuk fel a távcsöveket. Közben már gyülekeztek az érdeklődők. A sötétkék égen már lehetett látni az üstökös homályos körvonalait. Mire teljesen besötétedett, az érdeklődők száma is gyorsan növekedett. A gyöngyösi tévé is megjelent a bemutátón, ahol rövid riportot készítették szakkörünk vezetőjével, Varga Andrással.

Az üstökös szabad szemmel is gyönyörű látványt nyújtott, ezért minden távcsövet ráállítottunk. Az érdeklődők láthatták az égbolt leglátványosabb „ékszerét” 10–200x-os nagyítással. Az üstökös mellett a Mars bolygót, az Orion-ködöt, a Plejádokat, a Praesepe nyílthalmazt (amelyről szakkörünk a nevét kapta) és más látványos objektumokat is sikerült bemutatni a közönségnek.

Nagyon elégedettek voltunk, hogy ilyen jól sikerült a bemutató a Csillagászat Napján. Az összes szóróanyag elfogyott, ami azt jelenti, hogy a bemutások során 80–100 érdeklődő volt jelen.

Kaszab Dénes

Dávod

A tavalyi, kudarcba fulladt rendezvény után végre úgy tűnt, hogy március 29-én este szikrázóan tiszta égbolt borul fölénk. Az előző napi szélvihar eredményeként 500-es körzetben nem volt közvilágítás, ami tovább javította az égbolt állapotát. Két héttel az esemény előtt, a falu forgalmasabb pontjain kiplakátoltuk a rendezvényt, illetve a megyei újságban (Petőfi Népe) is felhívtuk rá a figyelmet.

Az első látogatók még világosan érkeztek, amikor még a műszereket pakoltuk. A bemutatót egy 150/1000-es Newtonnal és négy binokulárral végeztük. Az érdeklődők annyira megszapordtak, hogy 21 óra tájban már 40–50-en akartak a nagy távcsőbe nézni, mert nem hitték el, hogy binoklikkal szebb az üstökös. A Hale-Bopp-on kívül bemutattuk a Marsot, a Fiastyúkot, az Orion-ködöt és számos más látványos objektumot. Nézelődés közben osztogattuk a szórólapokat, valamint frissen elkészült üstökös-fotóim is nagy sikert arattak.

A bemutátáson a dávodiak mellett a szomszédos falvakból is részt vettek, de kecskeméti és budapesti vendégeink is voltak. Úgy tűnt, hogy az érdeklődés nem akar alábbhagyni, még hétfőn is 10–15 fő állta körül a távcsövet, ami miatt kicsit bosszankodtam, mert nem tudtam fotózni. De azért a másik énem örült, hogy ennyi embert vonzott a csillagászati bemutató. A három nap alatt kb. 100–120 látogató vett részt a bemutásokon. A nagy sikeren felbuzdulva jövőre is megrendezzük a Csillagászat Napját.

Pócsai Sándor